

ENIGMA OTILIEI: A aparut in martie 1938 si este un roman de factura balzaciana. Romanul prezinta viata burgheziei bucurestene din prima jumatate a secolului nostru. Titlul original al romanului a fost „Parintii Otiliei” scriitorul avind in vedere ideea paternitatii. Romanul devine o satira vehementa la adresa burgheziei in care relatiile copiii-parinti s-au degradat datorita banului. Romanul are in centru istoria luptei pentru mostenirea averii lui mos Costache. Desfasurarea epica este lenta, conflictul este determinat de incercarile membrilor clanului Tulea de a pune mina pe averea lui Costache Giurgiuveanu.

Caracterizarea personajelor: Despre Otilia, autorul spunea: „Otilia era eroina mea lirica, proiectia sa in afara, o imagine lunara si feminina”. Este unul din cele mai complexe personaje feminine din proza romaneasca comparabila cu Sacha Comanescanu (Viata la tara), cu Olguta (La Medeleni) sau Adela. Otilia este fascinanta, mereu imprevizibila, dilematica prin comportament; iubita de parintele nesigur, de Felix care-i infioara corzile inimii, ocrotita de un strain, Pascalopol, ale carui sentimente paterne sunt sub semnul intrebarii, Otilia este totusi fara cuib. Otilia traieste drama singuratatii vitorul ei este ambiguu departe de mult visata fericire. Comportamentul fetei este derutant: capabila de emotii puternice trece brusc de la o stare la alta. Acest copil nestimparat devine fata cu capul prelung si tinar incarcat cu bucle, cazind pina pe umeri, nonconformista, vesnic mistuita de neastimpar, de dorinta de a face ceva, este copilaroasa si in acelasi timp matura dovedind o grija materna fata de Felix pe care-l protejeaza ca pe un orfan. De ce l-a parasit Otilia pe Felix si apoi pe Pascalopol devenind: „nevasta unui conte, asa ceva” de prin Spania sau America? Finalul ramine astfel deschis.